

Arrest

nr. 322 493 van 26 februari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 10 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. LIPS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België op 1 september 2022 binnenkwam, diende op 1 september 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 10 september 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 10 september 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 01/09/2022

Overdracht CGVS: 19/10/2022

U werd gehoord op het CGVS op 6 augustus 2024 van 13:37 tot 17:26 uur, bijgestaan door een tolk die Somali spreekt. Uw advocaat, meester L.P. J.P., was aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U, Q.M.A., verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Harti Abgal-clan te behoren. U bent geboren op [...] januari 1999 in het dorp Al-Kowsar, in het district Adan Yabaal, in de regio Middle Shabelle. U had twee kinderen met uw ex-man D.

Eind juli 2022 spraken Al-Shabaab-leden met uw vader en zeiden hem dat ze vernomen hadden dat u gescheiden was en ze wilden dat u huwde met een Al-Shabaab-lid, A. Die avond kwamen Al-Shabaab-leden naar uw huis, zeiden dat u niet naar hen had geluisterd en namen u mee. U werd vervolgens tien dagen gevangengehouden. Na bemiddeling van de dorpsoudsten en op voorwaarde dat u ging huwen met A., werd u vrijgelaten en keerde u terug naar huis. Vier dagen na uw vrijlating, op 4 augustus 2022, verliet u alleen het huis om medicijnen te gaan halen voor uw ziek kind. Onderweg kwam u een jongen van uw clan tegen die gehoord had wat er met u gebeurd was en jullie praatten hierover. Al-Shabaab zag jullie met elkaar spreken en diezelfde avond kwam Al-Shabaab naar uw huis. Uw vader zei tegen hen dat ze u niet mochten meenemen en hij werd doodgeschoten. U stond net achter hem en het lichaam van uw vader viel op u. U raakte bewusteloos. Uw maternale oom en dochter werden bij de aanval ook gedood. Uw moeder, zoon en nichtje konden vluchten.

U werd, nadat Al-Shabaab wegging, door dorpsbewoners naar Mogadishu gebracht. Tien dagen na het incident verliet u Somalië met behulp van een smokkelaar.

Uw moeder, dochter en nichtje raakten vermist na de aanval op uw huis, maar in april 2024 kon u het contact met hen herstellen. Ze wonen momenteel in Afgoye bij een familielid F.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw besnijdenisattest en een medisch attest met betrekking tot uw verwondingen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient te worden besloten dat u er niet in geslaagd bent het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ervan te overtuigen dat u uw land heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakte evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

In casu kan er geen geloof worden gehecht aan uw gedwongen huwelijk met een Al-Shabaab-lid en de problemen die u kreeg met Al-Shabaab.

Vooreerst is het helemaal niet duidelijk waarom A., volgens u de broer van een belangrijk Al-Shabaab-lid uit uw dorp, met u zou willen huwen. U verklaart dat A.B., de broer van A., uw vader benaderde om te zeggen dat u met A. moest trouwen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 6.08.2024 (verder NPO), p. 19-20). Gevraagd of u hem voordien al eens had gezien, antwoordt u dat hij van het dorp was (NPO, p. 20). Verder gevraagd of u hem al had gezien, zegt u dat u hem die avond zag (ibid.). Gevraagd over welke nacht u het had, antwoordt u dat u het heeft over de nacht dat u werd opgepakt (ibid.). Verder gevraagd of hij u hiervoor ooit had benaderd, stelt u dat hij dat niet deed omdat u niet naar buiten ging (ibid.). U maakt bijgevolg niet aannemelijk waarom een hooggeplaatst Al Shabaab-lid uit uw regio u zou viseren voor een gedwongen huwelijk met zijn broer, terwijl u met geen van beide mannen eerder al contact had gehad.

Voorts is het ook opmerkelijk dat u verklaart dat meisjes uit uw dorp gedwongen worden te huwen met Al-Shabaab en dat veel dorpelingen dit meemaakten, maar u hier geen enkel voorbeeld van kan geven (NPO, p. 20). U haalt enkel aan dat als Al-Shabaab een meisje wilt, ze haar komen halen (ibid.). Gevraagd welk voordeel Al-Shabaab uit een gedwongen huwelijk haalt met u, stelt u dat er geen voordelen aan verbonden zijn (NPO, p. 25). Verder gevraagd waarom ze dan met u wilden trouwen, antwoordt u dat als Al-Shabaab iets vraagt, ze dat krijgen (ibid.). Gevraagd of er in uw dorp nog andere vrouwen woonden die 'klaar' waren om te huwen, zegt u dat er wel nog mensen wonen in het dorp (ibid.). Verder gevraagd waarom

zij dan niet werden gekozen, zegt u daar geen antwoord op te kunnen bieden (ibid.). Telkens u daartoe te kans krijgt laat u het volledig na enige klaarheid te scheppen over de beweegredenen van een hooggeplaatst Al Shabaab-lid om u te viseren voor een gedwongen huwelijk met zijn broer. Jullie hadden elkaar immers nooit eerder gesproken of gezien en u verklaarde zelf dat Al Shabaab er geen specifiek voordeel bij had om u te laten huwen met één van hun leden en u verre van de enige mogelijke huwelijkspartner was.

Voorts blijkt uw kennis omtrent degene die met u wilde trouwen vaag en ontoereikend. Gevraagd wat de familienaam van A. is, antwoordt u naast de kwestie en zegt u dat A. de broer is van A.B. (NPO, p. 24). Gevraagd of ze nog familie hadden in het dorp, zegt u "ja" en stelt u dat ze in het dorp woonden (ibid.). Verder gevraagd wie er nog familie was van hun, stelt u dat A.B. lid is van Al-Shabaab (ibid.). Opnieuw gevraagd welke andere familieleden van A.B. en A. in het dorp wonen, antwoordt u dat er verder geen familie van hun in het dorp woont (ibid.). Gevraagd van welke clan A. was, stelt u dat niet te weten (ibid.). Voorts stelt u dat A. ook lid was van Al-Shabaab. Gevraagd welke functie hij had binnen Al-Shabaab, ontwijkt u de vraag en zegt u dat A.G. de hoogste leider was en dat A.B. de vice-leider was (NPO, p. 24-25). Verder gevraagd naar A.'s functie, stelt u dat A.B. en A. broers zijn (NPO, p. 25). Opnieuw gevraagd welke functie A. zelf uitvoert binnen Al-Shabaab, bent u wederom vaag en zegt u dat hij samenwerkt met zijn broer A.B. (ibid.). Verder gevraagd wat hij dan precies deed, zegt u dat A.B. ervoor zorgde dat mensen hun winkels sloten tijdens de gebedsuren en zakat verzamelde (ibid.), waarmee nog altijd niet geweten is wat A. nu precies voor Al-Shabaab doet. Gevraagd of A. dit ook deed, antwoordt u dat A.B. en A. alles samen doen en dat A. de vice is van A.B. (ibid.). Uw vage verklaringen over zijn familiesituatie, zijn clanafkomst en zijn werk voor Al-Shabaab kunnen niet overtuigen.

Daarnaast is het ook opmerkelijk dat u de dag na het huwelijksvoorstel meteen werd meegenomen door Al-Shabaab en er geen verdere onderhandelingen plaatsvonden tussen uw vader en Al Shabaab. Ook uw verklaringen over de periode die u bij Al-Shabaab doorbracht kunnen niet overtuigen. U verklaart dat u tien dagen werd opgesloten door Al-Shabaab en ze u wilden heropvoeden (NPO, p. 19 en 22). Gevraagd waaruit die heropvoeding bestond, antwoordt u zeer summier dat u daar tien dagen moest zitten om toestemming te geven (NPO, p. 22). U stelt dat u tien dagen straf kreeg, u toestemming moest geven om met A. te trouwen en u die tien dagen opgesloten zat in een kamer en niet naar buiten mocht (ibid.). Gevraagd naar waar u werd gebracht nadat u werd meegenomen door Al-Shabaab, antwoordt u dat u met een auto naar "daar" gebracht werd (NPO, p. 22). Verder gevraagd waar dat was, stelt u dat het "een plaats was die iets verderop gelegen was" (ibid.), zonder enige verdere verduidelijking. Gevraagd of er nog mensen in de gevangenis zaten, antwoordt u instemmend. Verder gevraagd wie daar nog aanwezig was, zegt u dat u het zich niet herinnert en u genoeg problemen had (ibid.). Verder gevraagd waarom die andere personen daar waren, antwoordt u dat u met niemand sprak (ibid.). Ook bent u onduidelijk over wie van Al-Shabaab aanwezig was in de gevangenis (NPO, p. 26). Uw verklaringen over de plaats waar u werd vastgehouden, de andere aanwezigen (zowel gevangenen als Al Shabaab-leden) en de aard van uw heropvoeding zijn dermate vaag en oppervlakkig dat hieraan geen geloof kan gehecht worden.

Voorts dient vastgesteld dat uw verklaringen omtrent uw vrijlating geenszins aannemelijk zijn. Zo verklaart u dat u, na bemiddeling van de dorpsoudsten, werd vrijgelaten en u naar huis terugkeerde (NPO, p. 19). U verklaart dat de clanoudsten elke dag naar Al-Shabaab gingen om met hun te spreken en dat er na tien dagen een akkoord was tussen alle partijen (NPO, p. 23-24). Gevraagd welke afspraken er werden gemaakt tussen Al-Shabaab en uw familie, antwoordt u dat u zich akkoord ging verklaren met het huwelijk (ibid.). Verder gevraagd of er concrete afspraken werden gemaakt voor de trouw, antwoordt u dat u enkel akkoord moest gaan met het huwelijk (NPO, p. 24). Verder gevraagd of er concrete afspraken werden gemaakt in verband met de trouw met betrekking tot de huwelijksdatum en de ceremonie, stelt u dat er nooit over werd gesproken (ibid.). Gevraagd waarom hier niet over werd gesproken, antwoordt u dat ze u lieten gaan nadat u akkoord ging (ibid.). Ook werd er volgens u niet gesproken over waar u zou wonen en of u contact mocht onderhouden met uw familie na uw trouw met A. (NPO, p. 25-26). Gevraagd welke garantie Al-Shabaab had dat de trouw zou doorgaan, antwoordt u dat de ouderlingen hen dit garandeerden (ibid.). Gevraagd wat er zou gebeuren met de ouderlingen indien de trouw niet zou doorgaan, stelt u dat Al-Shabaab de ouderlingen zou arresteren (ibid.). Verder gevraagd of de ouderlingen gearresteerd werden, stelt u dit niet te weten (ibid.). Ook is het niet helemaal duidelijk waarom uw huwelijk met een Al Shabaab-lid nooit heeft plaatsgevonden. Het is immers zeer merkwaardig dat Al-Shabaab u zoveel vrijheid liet na uw vrijlating uit de gevangenis. Gevraagd of er afspraken werden gemaakt over het verdere verloop van het huwelijk, antwoordt u dat ze dat niet deden (NPO, p. 26). Gevraagd waarom er geen afspraken werden gemaakt, stelt u dat u werd vrijgelaten op voorwaarde dat u met de man ging trouwen maar u het weigerde toen u vrij kwam (NPO, p. 27). Opgemerkt dat het merkwaardig is dat Al-Shabaab u gewoon naar huis liet gaan, net omdat u eerder al had geweigerd om te trouwen en hierdoor werd ontvoerd, antwoordt u dat het toch zo is gebeurd (ibid.). Deze gang van zaken en uw verklaringen over uw vrijlating, kunnen niet overtuigen.

Ook uw verklaringen over de aanleiding van het dodelijk incident bij u thuis zijn merkwaardig. Zo verklaart u dat u op 4 augustus 2022 het huis verliet om medicijnen te gaan halen voor uw ziek kind. Onderweg kwam u

een jongen van uw clan tegen en jullie spraken met elkaar. Al-Shabaab zag jullie en kwam hierna naar jullie huis (NPO, p. 19). Uit objectieve informatie (zie administratief dossier, blauwe map, stuk 1) blijkt dat de bewegingsvrijheid van vrouwen in Al-Shabaab gecontroleerd gebied wordt ingeperkt. Zo mogen vrouwen het huis niet verlaten zonder een mannelijke begeleider (mahram) en mogen ze niet vrij omgaan met mannen in de publieke ruimte. Voorts blijkt dat vrouwen niet mogen praten met zowel mannen als vrouwen die geen dichte familie zijn (COI Focus Somalië – Vrouwen in Al-Shabaabgebied, p. 8). Ook u verklaarde aanvankelijk dat u als vrouw het huis helemaal niet mocht verlaten (NPO, p. 9). Later tijdens het interview verklaart u opeens dat u het huis helemaal alleen verliet omdat u medicijnen nodig had voor uw ziek kind (NPO, p. 19). Opgemerkt dat u veel risico's nam door alleen naar buiten te gaan en met een man te spreken, antwoordt u dat u het moest doen omdat uw kind ziek was en uw vader niet thuis was (NPO, p. 27). Het is in eerste instantie al zeer opmerkelijk dat u zonder mannelijke begeleiding het huis verlaat, maar dat u vervolgens openlijk staat te praten met een andere man, die u enkel kent omdat hij van dezelfde clan is (NPO, p. 19, 27 en 28), maakt de hele situatie nog minder geloofwaardig. Voorts weet u ook niet wat er nog is gebeurd met de jongen waarmee u op straat sprak (NPO, p. 28).

Daarnaast zijn ook uw verklaringen over het dodelijk incident bij u thuis opvallend. U stelt dat Al-Shabaab diezelfde avond bij u langskwam, ze met uw vader spraken, uw vader weigerde u mee te geven en uw vader, oom en dochter, na een woordwisseling, vervolgens werden gedood (NPO, p. 19). U stond achter uw vader toen hij in discussie ging met Al-Shabaab, hij viel op u nadat hij werd neergeschoten, u werd geraakt in uw been, knie en voet en u raakte bewusteloos (NPO, p. 28). Gevraagd wat er gebeurde toen u wakker werd, antwoordt u dat u terug bij bewustzijn was toen u op het bed in het ziekenhuis lag en uw paternale oom naast u stond (ibid.). Gevraagd waar de rest van uw familie was, antwoordt u dat het huis groot was en uw familieleden aan de andere kant van het huis zaten (ibid.). Verder gevraagd of ze meekwamen naar het ziekenhuis, stelt u dat ze niet meekwamen en u met behulp van burens met de auto naar het ziekenhuis werd gebracht (ibid.). Gevraagd waarom uw familieleden niet meekwamen, antwoordt u dat ze allemaal gedood werden en u lichte verwondingen had (ibid.). Opgemerkt dat niet al uw familieleden gedood werden, stelt u dat uw vader, uw dochter Salma en uw maternale oom gedood werden (ibid.). Opgemerkt dat uw moeder, zoon en nichtje wel nog leefden, antwoordt u dat ze in leven waren, ze aan de andere kant van het huis zaten, het huis groot was en uw moeder erg geraakt was door het incident (NPO, p. 28-29). Verder gevraagd wat er met hen gebeurde nadat u naar het ziekenhuis werd gebracht, antwoordt u naast de kwestie en zegt u dat u naar Mogadishu werd gestuurd met een auto die in de nacht vertrok (NPO, p. 29). Opnieuw gevraagd wat er met uw moeder, zoon en nichtje gebeurde nadat u naar het ziekenhuis werd gebracht, ontkent u opnieuw de vraag en stelt u dat u terug bij bewustzijn was toen u in het ziekenhuis lag en uw paternale oom langs u stond (ibid.). Wanneer u nogmaals gevraagd wordt wat er gebeurde met uw moeder, dochter en nichtje, antwoordt u dat u toen nog geen informatie had, maar nu wel informatie over hen hebt verkregen (ibid.). Verder gevraagd welke informatie u kreeg, zegt u dat u de informatie kreeg dat I., uw moeder en zoon veilig waren (ibid.), waarmee nog altijd niet geweten is wat er met hen gebeurde na het incident. Gevraagd wat er precies gebeurde met hen, zegt u vernomen te hebben dat ze veilig en ongedeerd waren (ibid.). Wanneer er u een laatste keer wordt gevraagd wat er met uw overlevende familie is gebeurd nadat Al-Shabaab uw huis aanviel, stelt u dat men u niet heeft verteld wat er met hen gebeurde na de aanval in de nacht en u onlangs hoorde van uw paternale oom dat ze veilig zijn (ibid.). Verder stelt u dat ze zich nu in Afgoye bevinden, maar weet u niet hoe lang ze daar al zitten (ibid.). Gevraagd of u nog informatie heeft gevraagd aan uw familie over wat er precies met hun is gebeurd die nacht, antwoordt u dat niet gedaan te hebben en gerustgesteld te zijn geweest nadat u hoorde dat ze veilig waren (NPO, p. 30). De vaststelling dat u niets weet over wat er gebeurde met uw familieleden nadat u naar het ziekenhuis vertrok kan dan ook niet overtuigen. Het CGVS benadrukt dat van u kan worden verwacht dat u gedetailleerde verklaringen aflegt over uw vervolgingsfeiten en dat u ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren met betrekking tot de essentiële elementen van uw relaas waarvan u geen kennis heeft.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan de aanval van Al-Shabaab op uw huis, kan er bijgevolg ook geen geloof worden gehecht aan het overlijden van uw vader, maternale oom en zoon. Ook vertelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u op 3 augustus 2022 werd gezien door Al-Shabaab met een andere man en dat Al-Shabaab pas op 4 augustus 2022 bij u langskwam. Op het CGVS verklaarde u dan weer dat ze dezelfde dag langskwamen. Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat het niet zo was, ze een foutje hebben gemaakt en het op 4 augustus plaatsvond (NPO, p. 30-31). Door zonder meer te ontkennen dat u dit bij de DVZ had verklaard, slaagt u er evenwel niet in om deze vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen. Er werd u aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS immers gevraagd of alle informatie die u gegeven had op DVZ opnieuw werd voorgelezen en of dit klopte. U stemde bij beide vragen in (NPO, p. 3-5). Dat u vervolgens, nadat u werd gewezen op inconsistenties in uw verschillende verklaringen, simpelweg ontkende dat u de hierboven aangehaalde verklaring op de DVZ had afgelegd, kan dan ook niet worden aanvaard.

U legt ook een nog medisch attest neer om het incident bij u thuis te staven. Dit attest werd geschreven door een dokter van Fedasil, genaamd E.C. (zie administratief dossier, groene map, stuk 2). Zij verklaart dat u de

volgende verwondingen heeft: meerdere littekens op uw voeten en scheenbeen compatibel met schotwonden, littekens op uw polsen compatibel met slagen met een stok en littekens op uw hoofd compatibel met een val op de grond. Het CGVS wil hierover opmerken dat de auteur, zijnde E.C., de dokter van Fedasil, hypothesen lijkt te formuleren over de mogelijke oorsprong van de littekens. Hoe dan ook kan het CGVS enkel constateren dat het document geen enkele uitleg bevat over de methodologie die de auteur ervan heeft gevolgd om haar in staat te stellen een mogelijk causaal verband te leggen tussen de waargenomen littekens en de oorzaken ervan. De auteur geeft daarom geen enkel rigoureuus medisch inzicht in de aard, ernst of recentheid van de littekens die ze waarneemt. Het CGVS herinnert er namelijk aan dat de arts de feitelijke omstandigheden waarin deze littekens werden veroorzaakt niet met zekerheid kan vaststellen (zie RvS, 10 juni 2004, nr. 132.261 en RvV, 10 oktober 2007, nr. 2.468), aangezien er geen details worden aangegeven over de ouderdom van de genoemde littekens. Aangezien u deze bijna twee jaar na uw aankomst in België liet noteren, is er bij de huidige stand van het dossier niets dat erop wijst dat deze verwondingen en littekens zich niet na uw aankomst of onderweg hebben voorgedaan. Daarom bewijst dit medisch certificaat niet dat de bevindingen over de littekens een betrouwbare oorsprong hebben in de incidenten die u heeft meegemaakt met Al-Shabaab in Somalië.

Wat uw vrouwelijke genitale verminking (VGV) betreft, wordt dit element niet in vraag gesteld. U legt hiervan ook een attest neer. Gevraagd waarom u een besnijdenisattest neerlegt, antwoordt u last te hebben van uw besnijdenis (NPO, p. 4). Gevraagd welke vrees u voor uzelf heeft in verband met VGV bij terugkeer, antwoordt u dat u een moeilijke bevalling heeft gehad en u pijn ervaart tijdens uw maandstonden (ibid.). Er dient opgemerkt dat op basis hiervan geen reële en/of actuele vrees bij terugkeer wordt vastgesteld.

Ter zake dient nog opgemerkt dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen.

U haalde verder geen andere redenen aan inzake uw VGV. Uit uw verklaringen kan derhalve niet worden afgeleid dat u omwille van uw reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen leidt tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden problemen.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

Uw besnijdenisattest en medisch attest werden hierboven reeds besproken. Er dient nog toegevoegd dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient u bijgevolg voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure.

In verband met de e-mail die het CGVS op 21 augustus 2024 ontving van uw advocaat met daarin enkele opmerkingen in verband met de notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS, moet worden opgemerkt dat hiermee rekening gehouden werd, en dat deze geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR/SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query:

Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie._overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie

om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle te worden beoordeeld.

Middle Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Middle Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Middle Shabelle ligt in het zuidoosten van Somalië en vormt samen met Hirshabelle. De hoofdstad van de regio is Jowhar. Het conflict in Middle Shabelle omvat de voortdurende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaabtroepen, met inbegrip van clanmilities. In het laatste kwartaal van 2022 hebben regeringstroepen de regio Middle Shabelle ontruimd van de bolwerken van al-Shabaab en in december 2022 Adan Yabaal, het regionale centrum van de groepering in Middle Shabelle, ingenomen. De controle over andere gebieden blijft betwist.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Shabelle geschat op 961.554 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 127 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (71). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten. ACLED noteert onder meer ook nog militaire operaties van het Somalische leger en partners tegen al-Shabaab, interclangevechten en gevechten tussen legereenheden. In de categorie explosions/remote violence is AS verantwoordelijk voor de meerderheid van de 44 geregistreerde incidenten. Al-Shabaab voert vooral aanslagen uit op nationale en internationale strijdkrachten en pleegt enkele gerichte aanslagen op burgers. In de meeste van de geregistreerde aanslagen gebruikt AS geïmproviseerde explosieven (IED's). De overige incidenten zijn luchtaanvallen op AS-doelwitten door de nationale strijdkrachten en hun internationale partners (US AFRICOM, ATMIS). Bij de 12 geregistreerde incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians), noteert ACLED enkele moorden en ontvoeringen door AS, schietincidenten door de Abgalclanmilities, de Shiidleclanmilitie, onbekende gewapende groepen en het Somalische leger. ACLED noteert in totaal 766 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Shabelle door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 655 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of (inter)clanconflicten. Soms vallen er burgerslachtoffers. In de verslagperiode klasseert ACLED 17 incidenten onder de noemer civilian targeting met 16 burgerdoden in de categorie violence against civilians en 13 in de categorie explosions/remote violence. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Middle Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Middle Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 62 en 74/4 van de Vreemdelingenwet;
- Artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 2 en 3 van het EVRM;
- Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel en de samenwerkingsplicht.

Verzoekster betoogt concreet als volgt:

“3.2.2. In tegenstelling tot wat verwerende partij verkeerdelijk wil doen geloven, maakt vrouwelijke genitale verminking een grond van vervolging van de vrouw als specifiek sociale groep in de zin van artikel 48/3, §§ 1, 2, al. 1 en al. 2, lettera a) en f), 3, en 4, d) van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 in samenhang gelezen met artikel 1, A, § 2 van het voormelde U.N. Verdrag betreffende de status van vluchtelingen (Verdrag van Genève) van 28 juli 1951 zoals gewijzigd (cf. stuk nr. 3A, p. 122 en 124).

Vrouwelijke genitale verminking is wreed, vernederend, en foltering en bijna universele praktijk in Somalië ondanks de wetten in wording of bestaande zonder toepassing daartegen (« cruel », « degrading », en « torture », « Despite the introduced legal framework, FGM/C is almost universally practised », cf. stuk nr. 3A, p. 122) zodanig dat 99 % van de Somali vrouwen waaronder verzoekende partij daarvan slachtoffer is (« 99 % of Somali women aged 15-49 have undergone FGM/C », ibidem).

Verwerende partij betwist niet dat verzoekende partij vrouwelijk genitale verminking leed. Het onmiddellijk gevolg hiervan is dat de bewijslast wordt omgekeerd in de zin van artikel 48/7 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 en dat de vervolging van verzoekende partij als vrouw in de zin van artikel 48/3, §§ 1, 2, al. 1 en al. 2, lettera a) en f), 3, en 4, d) van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 in samenhang gelezen met artikel 1, A, § 2 van het voormelde U.N. Verdrag betreffende de status van vluchtelingen (Verdrag van Genève) van 28 juli 1951 zoals gewijzigd, zich niet langer zal voordoen.

Wat verwerende partij niet doet minstens het in twijfel trekken van de verklaringen van verzoekende partij door het gebruik van woorden zoals « niet duidelijk », « opmerkelijk », « merkwaardig », en « opvallend » niet overtuigend als weerlegging kunnen gelden. Verzoekende partij toont hierna aan dat er niets onduidelijk, opmerkelijk, merkwaardig of opvallend is aan haar verklaringen wat zij aan de hand van het E.U.A.A.-rapport van augustus 2023, waarop verwerende partij haar beslissing mede steunt en dat zij aan het administratieve dossier toevoegt (cf. stuk nr. 3A). Haar verklaringen komen overeen met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor haar asielaanvraag in de zin van artikel 48/6, § 4, e) van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 waardoor haar verklaringen aannemelijk zijn en als geloofwaardig komen vast te staan in de zin van artikel 48/6, § 4, e) van dezelfde Immigratiewet.

Verzoekende partij beroept zich voor haar asielaanvraag niet op willekeurig geweld. Het ingeroepen motief van de bestreden beslissing is daarom irrelevant en kan de bestreden beslissing niet schragen.

Het gewapend conflict tussen Al Shabaab en het reguliere leger is- daarentegen wel van belang waar dat zij aantoonst dat Al Shabaab in de regio Middle Shabelle waar verzoekende partij uit afkomstig is de macht en de mate van haar penetratie van de samenleving penetreert, ontegensprekelijk aantoonst.

Het voormelde E.U.A.A.-rapport toont op de kaart (cf. stuk nr. 3A, p. 68) dat de macht in de regio Shabelle gemengd, onduidelijk, of onder lokale controle is (« Mixed, unclear, and/or local control », ibidem) en tussen twee gebieden ligt die door Al Shabaab worden gecontroleerd (ibidem). Adan Yabaal ligt in de regio Hiraaan (cf. stukken nrs, 3A, p. 68 en 3B, p. 2) waarover verwerende partij opmerkt dat deze recent onder overheidscontrole kwam, is daarbij irrelevant.

Al Kowsar waar verzoekende partij werd geboren, opgroeide en leefde is landelijk en afgelegen en meisjes die zo wonen waaronder verzoekende partij worden daarom des te meer door gedwongen huwelijken en vrouwelijke genitale verminking getroffen (cf. stuk nr. 3A, p. 120).

Verwerende partij hecht verkeerdelijk geen geloof aan de verklaringen van verzoekende partij omtrent haar door Al Shabaab opgelegd en gedwongen huwelijk omdat verwerende partij de antwoorden van verzoekende partij negeert of misbegrijpt: (i) dat meisjes door Al Shabaab gedwongen worden om met Al Shabaab leden te

trouwen (« dat meisjes uit uw dorp gedwongen worden te huwen met Al Shabaab en dat veel dorpingen dit meemaakten », cf. stuk nr. 2, p. 2/7), en, (ii) dat wat Al Shabaab « vraagt » eigenlijk eist en wet is en niet kan worden geweigerd (« als Al Shabaab iets vraagt, ze dat krijgen », cf. stuk nr. 2, p. 2/7), terwijl deze overeenkomen met de algemeen en bijzondere feiten relevant voor het asielverzoek van verzoekende partij zijn en die gedocumenteerd zijn, zoals verzoekende partij hierna aantoont.

Het voormelde E.U.A.A.-rapport stelt vast dat Al Shabaab door huwelijk rekruteert (cf. stuk nr. 3A, pp. 88, 124 en 125) zoals verzoekende partij door haar verklaringen dat meisjes door Al Shabaab worden gedwongen om met Al Shabaab leden te trouwen (cf. stuk nr. 2, p. 1) wat het E.U.A.A.-rapport bevestigt (« Women are commonly recruited by Al Shabaab through marriage, including forced (...) marriage. », en « Most girls experienced forced marriage and/or sexual violence while with Al Shabaab. », cf. stuk nr. 3A, pp. 88, 124 en 125). Verzoekende partij is een gescheiden vrouw (cf. antwoord op vraag 16a van de Verklaringen DVZ van 14.10.2022) met twee kinderen (cf. antwoord op vraag 11 van de Verklaring DVZ van 14.10.2022). Doordat zij als drie-en-twintig jonge vrouw jarige twee kinderen had, is zij in de ogen van de Somalische samenleving en Al Shabaab vruchtbaar en van waarde (« women are traditionally valued according to their ability to procreate. », cf. stuk nr. 3A, p. 130) hetgeen verzoekende partij als vanzelfsprekendheid ziet wegens traditie terwijl daar niets onduidelijk of vaag aan kleeft zoals verwerende partij weet omdat zij het E.U.A.A.-rapport aan het administratief dossier toevoegt en inroept, minstens vanuit haar wettelijke opdracht dient te weten.

Gedwongen huwelijken maken vervolging in de zin van artikel 48/3 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 in samenhang gelezen met artikel 1, A, § 2 van het voormelde U.N. Verdrag betreffende de status van vluchtelingen (Verdrag van Genève) van 28 juli 1951 zoals gewijzigd, uit (« Forced (...) marriage by Al Shabaab amount[s] to persecution. », cf. stuk nr. 3A, pp. 125 en 130).

De wil van Al Shabaab is wet zo zegt verzoekende partij met reden en recht waar zij verklaart dat wat Al Shabaab « vraagt » niet kan worden geweigerd temeer omdat dit onder geweld en door ontvoering gebeurt (« Women are often left without choice due to ... abducted and forced ... to marry ... while threatening their families with violence. », cf. stuk nr. 3A, p. 125), en de retaliatie die volgt op het niet beantwoorden van Al Shabaabs wil, waarbij doden kunnen vallen oir.dat zij zogezegd de islam en Sharia wet verwerpen (« People who refused requests of recruitment ... treated and labelled as infidels who reject islam and the Sharia law, and some have been killed to set a warning to others in the community. », cf. stuk nr. 3A, pp. 88 en 240) zoals de familie van verzoekende partij overkwam (dodelijk aanslag bij haar thuis). Daarenboven is het in de Somalische samenleving traditie om tot vrede te komen huwelijken worden bezegeld (cf. stuk nr. 3A, p. 131). De meisjes waaronder die in de patriarchale maatschappij worden uitgehuwelijkt door dorpsoudsten (ibidem) of onder dwang van Al Shabaab (cf. stuk nr. 3A, p. 125) vragen die meisjes niet om toestemming: zij zijn slechts een economische modaliteit (cf. supra).

De tussenkomst van de dorpsoudsten is in die context begrijpelijk en verklaarbaar (« Al Shabaab relies on elders who, facing the threat of retaliation ... deliver ... people from their clan tot he organisation [i.e. Al Shabaab] », cf. stuk nr. 3A, p. 88). Hun tussenkomst en de belofte van verzoekende partij om toch te trouwen ten einde te kunnen vrijkomen is hierdoor begrijpelijk en gedocumenteerd en kan bijgevolg op generlei wijze door verwerende partij als « geenszins aannemelijk » (cf. stuk nr. 2, pp. 2 en 3) worden genoemd. Het ingeroepen motief kan niet overtuigen en de bestreden beslissing niet schragen.

In dezelfde context kan verzoekende partij wel terecht en met reden aangeven dat het huwelijk voor haar geen voordeel heeft en kan haar niet zoals verwerende partij doet, haar worden tegengeworpen.

De contradictie die verwerende partij in de opeenvolgende verklaringen van verzoekende partij omtrent het dodelijk incident bij nacht voor de Dienst Vreemdelingenzaken (cf. anrwoord op vraag 5 van de Vragenlijst van 14.10.2022, p. 2) en voor verwerende partij (cf. Gehoorrapport CGVS van 04.08.2024, pp. 30 en 31) is niet contradictoir omdat de nacht begint op 3 augustus 2022 en overgaat in 4 augustus 2022. Nergens staat neergeschreven dat verzoekende partij met een jongen van haar clan sprak nadat zij door hem was geadresseerd en dat de dodelijke aanslag in de nacht van de volgende dag i.e. 4-5 augustus 2022 gebeurde. Verwerende partij zoekt tegenstrijdigheden waar er geen zijn en de verklaring van verzoekende partij dat zij dit niet heeft gezegd is logisch en bevredigend in de zin van artikel 48/6, § 4 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980. Verzoekende partij heeft aldus op geen enkel punt wat de hoofdlijnen van haar verhaal betreft tegenstrijdige verklaringen in de zin van artikel 48/6, § 4 van dezelfde Immigratiewet afgelegd. Haar verklaringen zijn bijgevolg als geloofwaardig te beschouwen.

Schotwonden hebben specifieke eigen littekens. De dokter van Fedasil heeft deze vastgesteld. Het toont in hoofde van verwerende partij een totaal gebrek aan ernst om deze « hypothetisch » te noemen. De vaststelling dat verzoekende partij door kogels werd verwond, spoort met haar verklaringen. Uit de overweging dat er tussen litteken en de toedracht over hoe deze werden toegebracht geen één op één

vaststelling bestaat, sluit niet uit dat verzoekende partij de littekens van schotwonden opliep zoals zij verklaarde.

Het medisch document dat de vrouwelijke genitale verminking attesteert, wordt niet door verwerende partij betwist.

Uit het voorgaande volgt dat de neergelegde documenten zoals gedemonstreerd wel de appreciatie die verwerende partij maakte kunnen ombuigen.

Uit het voorgaande volgt dat verwerende partij het voormelde E.U.A.A.-rapport eenzijdig en selectief las alsook dat verwerende partij daarbij tekortschoot in haar wettelijke opdracht en samenwerkingsplicht in de zin van artikel 48/6, § 1, al. 1 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 door niet de objectieve en subjectieve elementen naar behoren vast te stellen, terwijl het zorgvuldigheidsbeginsel aan verwerende partij juist de verplichting oplegt om haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RVS 28 juni 2018, nr. 241.985, § 11; RVS 22 november 2012, nr. 221.475, § 32; RVS 14 februari 2006, nr. 154.954, § 2.5.4.2) zodat zij deugdelijk en met kennis van zaken tot de bestreden beslissing kan komen (RVV 6 september 2022, nr. 277.098, § 2.2; RW 26 augustus 2022, nr. 276.547, § 3.2; RVV 6 april 2021, nr. 252.268, § 3.2.4)."

Verzoekster meent verder dat haar het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

Inventaris der stukken ter ondersteuning van het verzoekschrift:

"A. European Union Agency for Asylum (E.U.A.A.). (August 2023). Country Guidance: Somalia. Common analysis and guidance note. https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-08/2023_Country_Guidance_Somalia.pdf, uittreksel;

B. Wikipedia. (6 October 2024). « Hirshabelle ». https://en.Wikipedia.org/wiki/Hirshabelle_State, uittreksel".

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden vervolging daar het geheel onduidelijk is waarom een lid van Al-Shabaab met haar wilde huwen (i), ze geen voorbeelden kon geven van andere gedwongen huwelijken (ii), haar kennis van haar aanstaande gebrekkig was (iii), het niet aannemelijk is dat verzoekster plots werd meegenomen (iv), haar verklaringen met betrekking tot haar vrijlating niet konden overtuigen (v), haar verklaringen over het dodelijk incident evenmin overtuigden (vi) en ze tegenstrijdige verklaringen aflegde doorheen de asielprocedure (vii). Nog wordt terecht geoordeeld dat de door verzoekster neergelegde attesten haar ongeloofwaardige verklaringen niet kunnen remediëren (viii) en haar reeds ondergane genitale verminking niet volstaat om een gegronde vrees in haar hoofd vast te stellen (ix).

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing inzake het gedwongen huwelijk van verzoekster op omstandige en uitgebreide wijze motiveert dat de verklaringen van verzoekster niet geloofwaardig zijn. Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift louter tot het aanhalen van algemene landeninformatie en te stellen dat hieruit blijkt dat gedwongen huwelijken wel degelijk voortkomen. Zulks verweer, doet op generlei wijze afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing die genoegzaam doen besluiten dat de verklaringen van verzoekster op elk punt gebrekkig zijn en niet vallen te rijmen met een doorleefde, geloofwaardige ervaring. Het komt aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij zij echter geheel in gebreke blijft.

Wat diens tegenstrijdige verklaringen betreft tussen het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het persoonlijk onderhoud, beperkt verzoekster zich tot het aanhalen van *post factum* nuanceringen. Verzoeksters verklaringen zijn echter duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Verzoeksters verweer op dit punt is dan ook niet dienstig.

Voorts kan verzoekster de motivering van de bestreden beslissing inzake de genitale verminking niet weerleggen door wederom te verwijzen naar algemene landeninformatie. Uit het onderhavig motief blijkt genoegzaam dat er geen risico op herhaling van deze verminking bestaat. Verzoekster voert geen enkel concreet element aan waaruit het tegendeel blijkt.

De Raad ziet verder geen reden om verzoekster het voordeel van de twijfel toe te kennen, gelet op haar gebrekkige verklaringen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van

de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle te worden beoordeeld.

Middle Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Middle Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Middle Shabelle ligt in het zuidoosten van Somalië en vormt samen met Hiraan de deelstaat Hirshabelle. De hoofdstad van de regio is Jowhar. Het conflict in Middle Shabelle omvat de voortdurende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaabtroepen, met inbegrip van clanmilities. In het laatste kwartaal van 2022 hebben regeringstroepen de regio Middle Shabelle ontruimd van de bolwerken van al-Shabaab en in december 2022 Adan Yabaal, het regionale centrum van de groepering in Middle Shabelle, ingenomen. De controle over andere gebieden blijft betwist.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Shabelle geschat op 961.554 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 127 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (71). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten. ACLED noteert onder meer ook nog militaire operaties van het Somalische leger en partners tegen al-Shabaab, interclangevechten en gevechten tussen legereenheden. In de categorie explosions/remote violence is AS verantwoordelijk voor de meerderheid van de 44 geregistreerde incidenten. Al-Shabaab voert vooral aanslagen uit op nationale en internationale strijdkrachten en pleegt enkele gerichte aanslagen op burgers. In de meeste van de geregistreerde aanslagen gebruikt AS geïmproviseerde explosieven (IED's). De overige incidenten zijn luchtaanvallen op AS-doelwitten door de nationale strijdkrachten en hun internationale partners (US AFRICOM, ATMIS). Bij de 12 geregistreerde incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians), noteert ACLED enkele moorden en ontvoeringen door AS, schietincidenten door de Abgalclanmilities, de Shiidleclanmilitie, onbekende gewapende groepen en het Somalische leger. ACLED

noteert in totaal 766 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Shabelle door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 655 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of (inter)clanconflicten. Soms vallen er burgerslachtoffers. In de verslagperiode klasseert ACLED 17 incidenten onder de noemer civilian targeting met 16 burgerdoden in de categorie violence against civilians en 13 in de categorie explosions/remote violence. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Middle Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Middle Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Verzoekster voert geen verweer op dit punt.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. VAN CAMP